

land, ved, at denne Egn er bleven næsten forandret i den sidste Menneskealder ved Plantning af Hegn og andre Smaaplantninger, og naar Tilskuddet saa brat tages bort, kan der være Fare for, at mange ville afholde sig fra at plante videre. Der kan vel ogsaa være Fare for, at Selskabet selv kommer til at lide et direkte Tab, idet det har Plantninger, som nu ere færdige og tjenlige til at plantes ud til Foraaret, og jeg finder, det var beklageligt, hvis der skulde gaa saa meget tabt i denne Retning. Jeg vil, som sagt, bede den højtærede Landbrugsminister og det kommende Udvalg om at arbejde paa, at de paagældende ikke miste hele Bidraget paa een Gang, men successivt.

Jeg har ogsaa en Henvendelse til den højtærede Kultusminister. Det fremgaar af Bilagene til Beparelseskommissionens Betænkning, at der til „Hjemmet for Vanføre“ uddeles 125 Fribilletter, ligesom der uddeles Fribilletter til mange andre humane Formaal. Jeg finder Anledning til at foreslaa, at dette Antal maatte blive forøget. Vi have jo været med til at yde store Bidrag til den Bygning, som er opført til „Hjemmet for Vanføre“ i de sidste Aar, i Betragtning af, at Hjemmet yder saa store Goder for Folket. Men da der nu er blevet Plads til saa mange flere, kan man ogsaa forstaa, at der vil være Trang til langt flere Fribilletter, og det er kun forholdsvis faa, der kunne nyde godt af Billeterne, naar der kun er 125. Dette Antal er tilstaaet paa en Tid, da der var meget ringere Plads til disse Patienter, men da Pladsen nu er fordoblet flere Gange, finder jeg, det var ønskeligt, at der blev tilstaaet nogle flere Fribilletter. Det maatte nødvendig være saaledes, at flere af disse Stakler, som søge og finde den bedste Hjælp her paa dette Hjem, bleve afskaarne fra at komme der, nu da Biletpriserne sættes op. Det vil nærmest komme til at gaa ud over Jyderne; jeg ser nemlig af den Beretning, som vi have faaet fra Hjemmet, at de lolland-falsterske Baner give fri Befordring til saadanne vanføre Stakler, og der er Dampskibsselskaber, som give fri Rejse fra og til Bornholm. Vi have foruden det, jeg her nævner, for hele Landet afdøde Etatsraad Niels Andersens Legat, som ogsaa er bestemt til Fribilletter til Rejser for disse Børn. Der har længe været Hjertenum for disse Stakler, og nu er der ogsaa Husrum, og jeg vil, som sagt, meget varmt anbefale, at der bliver Fribilletter om ikke til alle, der virkelig trænge til

det, saa dog til et meget forøget Antal. Jeg ved godt, at det ikke længere hører ind under Trafikministerens Budget, men jeg nævner ogsaa Kultusministeren, for det er jo ham i Forbindelse med Trafikministeren og Finansministeren, der faa det afgørende Ord i denne Sag. Men Sagen er god, og jeg haaber, at der ikke vil blive lagt den Hindringer i Vejen. Den Omstændighed, at der kunde tænkes at komme mindre ind ved Billetsalget, maatte nødtigt forhindre, at dette Ønske imødekomes.

Derefter har jeg adskilligt at fremsætte, ikke direkte til den højtærede Trafikminister, men dog vedrørende hans Budget. Det første, jeg vil fremdrage, er en Sag angaaende et Led ved et Vogterhus. Det kan maaske synes at være en lille Sag at fremdrage her, men Grunden til, at jeg gør det, er, at det er livsfarligt at færdes paa det paagældende Sted. Beboerne have søgt om at faa Forholdene forbedrede, og der er givet et imødekommande Svar, som de dog ikke finde fuldt tilfredsstillende. At baade de, som have givet dette Svar, og de, som have haft med de her omhandlede Byggeforetagender at gøre — hvad jeg nærmere skal komme ind paa senere —, have krympet sig ved at træffe yderligere Foranstaltninger, er forstaaeligt, eftersom Udgifterne have været ret store ved denne nye Bane. Det paagældende Led findes mellem Vogterhusene Nr. 12 og 13 paa Holstebro—Herning-Banen ca. 300 Meter fra det Vogterhus, hvorfra Bommene sænkes. Ledet er i en Plantage, saaledes at det ikke kan ses, om der holder en Befordring, og det er derfor sket adskillige Gange, at Ledet er gaaet ned enten umiddelbart foran Hestene eller ogsaa bag Vognen — det er f. Eks. hændt en Mergelvogn. Det er endogsaa hændt, at det er gaaet ned over Hestens Ryg, men vedkommende Kusk havde saa megen Aandsnærværelse, at han bøjede sig frem og holdt Bommen oppe. Det er endvidere sket, at flere Vogne ere blevne lukkede inde mellem Ledene, — Vejen skærer nemlig Banen meget skraat — og en enkelt Kusk, som er kommen ind mellem Bommene, har maattet holde Bommen oppe, medens Toget kørte forbi. Det er Forhold, som ikke kunne vedblive at eksistere, idet det, som jeg sagde før, er livsfarligt at færdes der, ikke alene under Hensyn til de regelmæssige Tog, men navnlig under Hensyn til Særtogene. Naar Banen bliver ført igennem til Herning, vil der komme flere og hurtigere Tog, og Nødvendigheden af en Forandring vil der-